

de politie van de Verenigde Staten ons zou uitwijzen? Waren wij op weg naar Brazilië, waarmee geen uitleveringsverdrag bestond?

Ik moest vele maanden wachten voor de toedracht van deze zaak in het openbaar werd rechtgezet. Dat gebeurde tijdens mijn proces in de Old Bailey, toen mijn advocaat eens voor al verklaarde dat mijn voornamelijk vermogen ten gevolge van de catastrofe tot een minimum geslonken was. „Er zijn geen miljoenen onder een bed verstopt,” zei hij. „Er zijn geen Zwitserse bankrekeningen, er zijn geen kluitzen en er zijn geen activa in het buitenland.”

Er heeft een bijna volstagen wanbegrip overheerst over de staat van mijn financiën sinds Rolls op de fles ging. Daarvan zal ik nu opheldering geven. Hier volgen de juiste gegevens en de juiste cijfers:

Op het eind van 1963 bedroegen mijn activa £ 6.839.926. In dit bedrag zijn begrepen: gewone aandelen Rolls (£ 775.468), gewone aandelen E. en O. (£ 2.410.700), obligaties (£ 1.821.600), gewone aandelen Pressed Steel (£ 442.480) en een banksaldo van £ 614.888.

Hiergegenover stonden de passiva tot een totaal van £ 1.043.778. Op 31 december 1963 bedroeg mijn vermogen dus £ 5.796.148.

Op 17 juli 1964, de dag waarop Rolls op de fles ging, waren mijn activa geslonken tot £ 1.744.752. Mijn aandelen Rolls bijvoorbeeld waren in waarde gedaald tot £ 22.524, mijn E. and O. aandelen tot £ 142.294 en mijn Pressed Steel aandelen tot £ 1.070. Aangezien de passiva £ 1.313.669 bedroegen, was mijn vermogen ten gevolge van het faillissement dus gedaald tot £ 431.083.

Nog geen ridder te voet zou je kunnen zeggen. Maar ik had nog meer te betalen. Tussen het faillissement van Rolls en mijn proces in de Old Bailey kwam ik voor de volgende uitgaven te staan:

£ 15.000 voor accountant; £ 111.000 voor garanties aan de klanten van Rolls; £ 19.500 voor mislukte zaken-transacties; £ 96.000 voor de strafzaak; £ 13.000 voor de kosten van het gerechtelijk onderzoek, ingesteld door het ministerie van economische zaken;

£ 59.000 voor andere juridische kosten; £ 10.000 voor de verzekeringspremie van het jacht tot dit verkocht werd; £ 8.500 voor onderhoudskosten ervan; £ 23.000 voor een schadevergoeding van mijn voornamelijk personeel; £ 10.000 voor zakelijke onkosten en zakenreizen; £ 2.000 voor telefoonkosten; £ 3.000 voor de flat in Aldford House; £ 10.000 voor huur en personele belasting; £ 5.000 voor bureaustkosten; £ 3.600 voor scha-

devergoeding van aandeelhouders; £ 17.500 verlies op allerlei aandelen en £ 20.000 voor diverse onkosten.

Een simpel rekensonnetje toont aan dat, toen ik tijdens de slotzitting van het proces een boete kreeg van £ 30.000, ik het geld niet meer voor het opscheppen had, laat staan dat ik nog geld had om onder mijn bed te verblijven.

Wat was de oorzaak van de onverhoeds ineensorting van het machtige Rollsrijk? Heel eenvoudig: het was de plotselinge daling van de omzet. Het aantal verkochte apparaten dat in 1963 nog gestegen was tot 7000 per week vertoonde in de eerste helft van 1964 opeens een daling. Toen in onze omzet eenmaal de klad was gekomen, scheen alles met Rolls verkeerd te moeten gaan.

Een van de grootste klappen kregen we door een rapport van de Consumentenbond over onze nieuwe Rolls Concord-machine. Het was zeker niet de beste wasmachine die er te krijgen was, stond in het rapport, waarin bovendien scherpe kritiek geleverd werd op de hoge rente die onze klanten krachtens het huurkoopcontract moesten betalen. Van de winst die de financieringsmaatschappij op de huurkoopcontracten maakte, zagen wij geen cent. Alles werd opgestreken door de

financieringsmaatschappij. Het publiek mocht dat echter niet weten en de vermindering van de omzet zette door. Ook de koersen van de aandelen daalden.

De aldus in werking tredende spiraal van dalende aandeelkoersen, tanende vertrouwen van het publiek, afnemende omzet en dientengevolge opnieuw dalende koersen schiep een situatie die steeds wanhopiger werd. Hoe wanhopig, lieten de cijfers over mei zien. In die hele maand verkochten we slechts 6.504 wasmachines. In één week in oktober van het voortgaande jaar hadden we er 7.442 verkocht. Aangezien de antwoordbomen op onze advertenties in steeds geringere aantal binnenkwamen, drukten er op elke verkochte machine f 210 aan advertentiekosten.

We stonden overal in het krijt, bij de Pressed Steel Company, bij de ontvanger van de inkomstenbelasting, bij de ontvanger van de omzetbelasting en bij Barclays bank. We hadden dringend kapitaal nodig. Sir Isaac Wolfson, de bekende financier die voor mij en mijn maatschappij een grote belangstelling aan de dag had gelegd, stemde er na enige onderhandelingen in toe elf miljoen te verstrekken ter financiering van de huurkoopovereenkomsten, mits er voldoende dekking was. Het was in dit stadium dat ik, in het vertrouwen

Je moet 'm je wél

Wat zijn dat allemaal voor dingen, die brommers van vandaag. Dat zijn toch zeker geen bromfietsen meer. Dat zijn stukken theater geworden. Zo van „Kijk mij 'es effe” en „Zie je me niet, dan hoor je me wel”. Móét dat nou zo nodig?

Steeds meer mensen vinden van niet. Ze willen dan ook een ander soort brom-fiets. En hebben ze geen groot gelijk?

Het zou natuurlijk fijn zijn als alle mensen zich die andere brommer konden veroorloven. Die enige echte — u kent 'm wel.

Maar daar moet je nu eenmaal wat voor meebrengen, voor zo'n ding. Weinig geld (f 385, —) maar veel persoonlijkheid, met name. Want die bromfiets voegt weinig of niets aan je status toe.

Het is gewoon een probleemloos vervoermiddel.

Zijn come-back maakt John Bloom in het nachtclubwezen, onder andere met de „1520 A.C.

dat aan de ellende een einde was gekomen, naar Bulgarije vertrok om de mogelijkheden na te gaan voor de vakantierizen die ik naar dat land wilde organiseren.

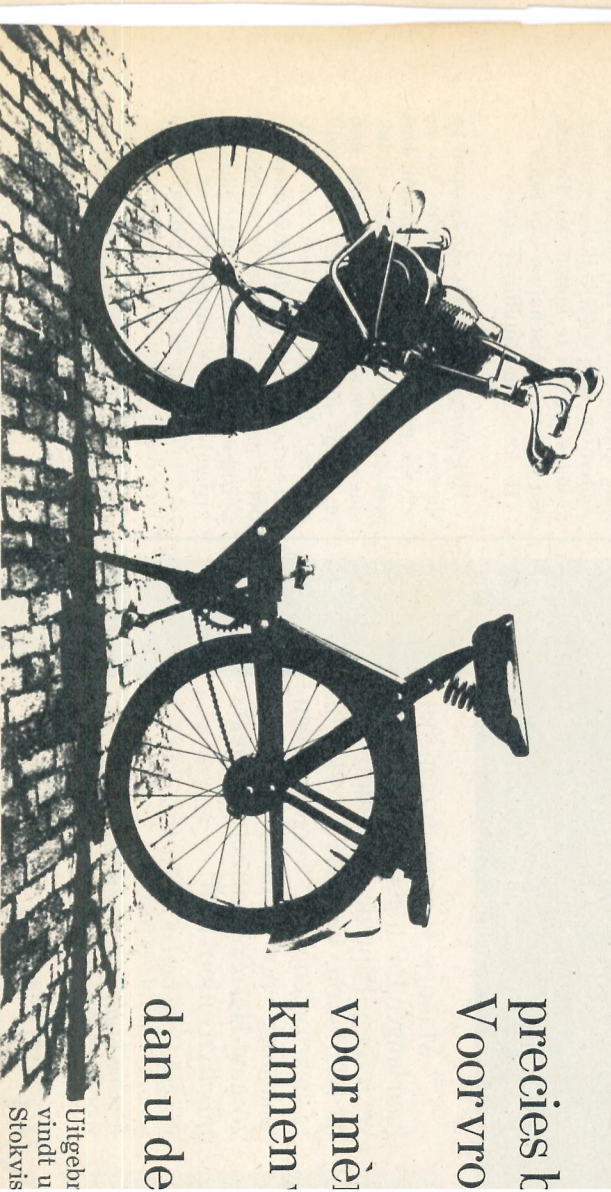
Na enkele dagen werden de resultaten over het eerste half jaar bekend en

daaruit bleek dat er vijf miljoen gulden kasgeld nodig was, wilden wij ons nog redden. Er was niet de minste kans dat wij over dat bedrag de beschikking zouden krijgen. Bovendien stelde de financieringsmaatschappij weinig vertrouwen in de garanties die wij gaven.

kuunnen verro

Ziet er ook probleemloos en ontspannen uit. Maar geen wolken uitlaatgas.

Doet alleen maar wat hij doen moet: r goedkoop (76 km met één liter brandstof).

precies k
Voor vro
voor mē
kunnen
dan u de

Uitgebr
vindt u
Stokvis

waarop Rolls zijn activa ge-
lijn aandelen
in in waarde
E. and O. aan-
mijn Pressed
Aangezien de
gen, was mijn
an het faillit-
: 431.083.

at zou je kun-
nog meer te
lissement van
de Old Bailey
de uitgaven te
nts: £ 111.000
klanten van
slukte zaken-
r de strafzaak;
an het gerech-

devergoeding van aandeelhouders;
£ 17.500 verties op allerlei aandelen en
£ 20.000 voor diverse onkosten.
Een simpel rekenommetje toont
aan dat, toen ik tijdens de slotzitting
van het proces een boete kreeg van
£ 30.000, ik het geld niet meer voor het
opscheppen had, laat staan dat ik nog
geld had om onder mijn bed te verber-
gen.

financieringsmaatschappij. Het pu-
blik mocht dat echter niet weten en de
vermindering van de omzet zette door.
Ook de koersen van de aandelen daal-
den.

De aldus in werking tredende spiraal
van dalende aandelkoersen, tanend
vertrouwen van het publiek, ahmen-
de omzet en dientengevolge opnieuw
dalende koersen schep een situatie die
steeds wanhopiger werd. Hoe wanho-
pig, lieten de cijfers over mei zien. In
die hele maand verkochten we slechts
6.504 wasmachines. In één week in ok-
tober van het voorgaande jaar had-
den we er 7.442 verkocht. Aangezien de
antwoordbomen op onze advertenties
in steeds geringer aantal binnenkwa-
men, drukten er op elke verkochte
machine f 210 aan advertentiekosten.

We stonden overal in het krijt, bij de
Pressed Steel Company, bij de ontran-
ger van de inkomstenbelasting, bij de
ontvanger van de omzetbelasting en bij
Barclay's bank. We hadden dringend
kapitaal nodig. Sir Isaac Wolfson, de
bekende financier die voor mij en mijn
maatschappij een grote belangstelling
aan de dag had gelegd, stemde er na
enige onderhandelingen in toe elf mil-
joen te verstrekken ter financiering
van de huurkoopovereenkomsten, mits
er voldoende dekking was. Het was in
dit stadium dat ik, in het vertrouwen

Zijn come-back maakt John Bloom in het nachtclubwezen, onder andere met de „1520 A.D.“ club in Londen.

dat aan de ellende een einde was ge-
komen, naar Bulgarije vertrok om de
mogelijkheden na te gaan voor de va-
kanterreizen die ik naar dat land wilde
organiseren.

Na enkele dagen werden de resulta-
ten over het eerste half jaar bekend en

daaruit bleek dat er vijf miljoen gulden
kasgeld nodig was, wilden wij ons nog
redden. Er was niet de minste kans dat
wij over dat bedrag de beschikking
zouden krijgen. Bovendien stelde de
financieringsmaatschappij weinig ver-
trouwen in de garanties die wij gaven.

Zo werd, terwijl ik in Bulgarije ver-
bleef, het besluit genomen om tot liqui-
datie van de maatschappij over te gaan.
Toen ik in Engeland terugkwam, viel er
niets meer te reddden. Rolls was op ster-
ven na dood. Het jammerlijke alleen
was dat het definitieve einde nog zes

jaar op zich liet wachten.
Wat op mij de diepste indruk maakte
tijdens het onderzoek dat door het
ministerie van economische zaken
werd ingesteld, was de kille en hoog-
hartige houding van de ambtenaren die
met het onderzoek belast waren. Dit
onderzoek, dat plaats vond in een kaal
kamerijtje, ongeveer vijftiendert meter
van de Old Bailey, heeft elf maanden
geduurd. Ik heb twaalf dagen voor
de ambtenaren moeten verschijnen,
waarin ik op meer dan 8500 vragen
antwoord moest geven die de ambtena-
ren beurtelings op mij afvuurden, alsof
ik een verdachte was in een strapro-
ces. Van enige vriendelijkheid viel bij
hen geen spoor te bekennen.

Toen tenslotte het onderzoek van het
ministerie van economische zaken
beëindigd werd, zette de politie het
voort ten behoeve van het openbaar
ministerie. Dat duurde twee lange ja-
ren.

Op 29 januari 1969 bevond ik mij's
avonds in mijn kantoor in de Crazy
Horse Club, toen ik ervan verwittigd
werd dat er twee heren gekomen waren
die mij wensten te spreken. Het waren
inspecteur Tom Edwards van de afde-
ling Vermogensdelicten en inspecteur
Buck.

„Kan ik u een ogenblik onder vier
ogen spreken?“ zei Edwards.

moet 'm je wél

lat allemaal voor dingen, die brommers van
bromfietsen meer. Dat zijn stukken theater
„ie“ en „Zie je me niet, dan hoor je me wel“.

nden van niet. Ze willen dan ook een ander
en groot gelijk?

ijn als alle mensen zich die andere brommer
hte — u kent 'm wel.
nmaal wat voor meebrengen, voor zo 'n ding.
persoonlijkheid, met name. Want die bromfiets
; toe.
leemloos vervoermiddel.

kunnen veroorloven.

Ziet er ook probleemloos en ontspannen uit. Maakt geen lawaai. Produceert
geen wolken uitlaatgas.

Doet alleen maar wat hij doen moet: rijden. Lenig, veilig en
goedkoop (76 km met één liter brandstof).

Voor wie is deze brommer nu
precies bedoeld? Voor mannen?
Voor vrouwen? Voor de jeugd misschien?
Ach wat. Hij wordt gemaakt
voor mensen. Voor mensen die het zich
kunnen veroorloven gewóón te doen.
Daar zijn er toch nog meer van
dan u denkt.

Uitgebreide informatie (ook over 'n zojuist uitgebracht model!)
vindt u in folder 3800-1, die u kunt aanvragen bij
Stokvis, groep Tweewielers, Postbus 426, Rotterdam.